

РЕШЕНИЕ

№ 7207

гр. София, 20.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 21.10.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Попова

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора ПАВЛОВ, като разгледа дело номер **1195** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административно - процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по искова молба , подадена от П. А. П. от [населено място] чрез адв.Ч. против Държавен фонд Земеделие – Разплащателна агенция , с която моли да бъде осъден ответникът да заплати сумата в размер на 19 848.34 лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди под формата на пропуснати ползи, произтичащи от незаконни действия на органи от администрацията на ДФЗ-РА. Тези действия се изразяват в незаконосъобразно и неоснователно начисляване на санкции за бъдещ период в посочения размер по заявление за подпомагане, подадено от жалбоподателя за кампания 2008г., както и прихващане на тези санкции от оторизираните субсидии по заявлението на същото лице за кампания 2009г. Претендира се и законната лихва върху сумата от 19 848.34 лв., считано от датата на предявяване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

В с.з., ищецът не се явява и не се представлява, но е представено писмено становище с доводи за основателност на исковата претенция. Представена е и писмена защита.

Ответникът- ДФЗ-РА чрез процесуалния си представител юрк.М. оспорва исковата молба и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана.

Представителят на Софийска градска прокуратура, изразява становище за основателност и доказаност на исковата молба.

Съдът, като прецени доказателства по делото и обсъди доводите и възраженията на

страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Ищецът е земеделски стопанин по смисъла на §1, т.23 от Допълнителните разпоредби на Закона за подпомагане на земеделските производители (ДР ЗПЗП). В това си качество е подал Общо заявление за подпомагане по Схемите и мерките за единно плащане на площи за кампания 2008г. с УИН 06/290508/14923.

Съдържащите се в заявлението данни са подложени на административна проверка по реда на чл.37, ал.2 от ЗПЗП чрез Интегрираната система за контрол/ И./, в резултат на което заявените площи са одобрени за подпомагане по Схемата за единно плащане на площ/СЕПП/, Схема за национални доплащания/СНДП/ и Мярка 212” Плащания на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските райони/ НР2/. На 19.12.2008г., в сроковете по чл.28, пар.2 от Регламент N 178/2003 на Съвета, одобрените суми по трите мерки общо в размер на 19 848.34 лв. са оторизирани и преведени по посочената от ищеца в подаденото заявление банкова сметка.

Със заповед N РД09-53 от 21.01.2009г. на министъра на земеделието и храните е разпоредена проверка на място на всички площи, заявени за подпомагане за кампания 2008г., за която ищецът не е информиран и съответно не е присъствал. Въз основа на резултатите от извършената на място проверка, ДФЗ-РА е извършила преразглеждане на подаденото заявление и с оглед констатациите, отразени в контролния лист е приела, че оторизираната изплатена сума е недължимо платена, тъй като е установено наддеклариране над 50%. За събиране на тази сума и на осн.чл.165 и чл.166 от ДОПК и чл.20а, ал.1 от ЗПЗП, изпълнителният директор на ДФЗ е издал Акт за установяване на публично държавно вземане N 01-6500/ 13531 от 15.06.2011г., който е отменен с влязло в сила решение по адм.д. N 5205/2010г. на АССГ.

Междувременно, за кампания 2009г. ищецът отново е кандидатствал за подпомагане, като е подал Общо заявление за единно плащане на площи с УИН 06/030709/23923. След преминаване на всички административни проверки по заявлението, не са установени площи недопустими за подпомагане. Заявлението не е попаднало в извадката на Риск анализа за проверка на място. За кампания 2009г. е оторизирана субсидия в пълен размер, както следва : по СЕПП- 12 400.75лв.; по СНД- 5 768.49лв. и по НР 2 – 5 922.55лв.

С писмо с изх.N 02-0409/659 от 17.03.2010г. на заместник-изпълнителния директор на ДФЗ-РА, ищецът е информиран, че от оторизираната сума за подпомагане за кампания 2009г. е удържана санкцията за бъдещ период от кампания 2008г.

От общо оторизираната за 2009г. сума в размер на 24 091.79лв. е удържана санкцията за бъдещ период от 2008г. в размер на 19 848лв.

С уведомително писмо за извършена оторизация по схемите и мерките за директни плащания с изх.N 2611 от 15.02.2011г., ищецът е уведомен, че за кампания 2009г. оторизираната сума е в размер на 24 091.79лв.

Никъде в това писмо не е упоменато, че е удържана или че ще бъде удържана сума, представляваща наложена санкция за заявени и установени като наддекларирани над 50% площи за предходна година.

След отмяната с влязло в сила съдебно решение на АУПДВ N 01-6500/ 13531 от 15.06.2010г., ищецът е отправил до ДФЗ Покана за доброволно плащане на незаконосъобразно удържаната му санкция в размер на 19 848.34 лв., прихваната от полагащите му се субсидии за кампания 2009г., като е поискал тази сума да му бъде възстановена и е посочил банкова сметка.

Горните обстоятелства се установяват от приетите по делото писмени доказателства и от изслушаната съделно-икономическа експертиза, която не е оспорена от страните и съдът кредитира като компетентно и обективно изготвена.

След като се е запознало с материалите по делото и след извършена справка при ответника, ВЛ е установило, че на 19.12.2008г. одобрените за кампания 2008г. суми в размер на 19 848.34 лв. са оторизирани и преведени на ищеца сплатежно нареждане от 20.12.2008г. по посочената от него банкова сметка.

От оторизираната сума на субсидията за кампания 2009г. в размер на 24 091.79лв. е удържана санкцията за бъдещ период от предходаната кампания 2008г. в размер на 19 848.34лв., като остатъкът от оторизираната за 2009г. субсидия в размер на 4 243.45лв. е преведена по банковата сметка на ищеца с платежно нареждане от 30.08.2011г.

Въз основа на така установените факти по делото, съдът мотивира следните правни изводи:

Държавата отговаря за вреди, причинени от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на нейни органи и длъжностни лица. В чл. 203 АПК и чл. 1 ЗОДОВ е посочен обхватът на исовете за обезщетения за вреди, причинени на граждани и юридически лица, ограничен до осъществяването на административна дейност от държавните органи и от длъжностните лица.

Безспорно в случая се касае за изпълнението на административна дейност, какавато е цялостната дейност по приемане, проверка, одобряване и оторизиране на субсидиите за подпомагане. Издаването на уведомителни писма от изпълнителния директор или от лица, на които е делегирал правомощия се развива по правилата на АПК и е подчинена на спазване на основните принципи на административния процес. Т.е. касае се за актове и действия на административен орган при изпълнение на нормативно установените му компетенции.

Предявени са два обективно съединени исове, единият с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, а вторият с правно основание чл. 86 от ЗЗД.

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, за да възникне за ищеца право на обезщетение, той трябва да е претърпял вреди от незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината при изпълнение на административна дейност. Отговорността по ЗОДОВ е деликтна, като се отличава от общата деликтна отговорност по деликвента – административен орган, както и по спецификата на причинната връзка - вредите трябва да са причинени при или по повод упражняване на административна дейност. За противоправността и вредите приложимият материален закон не установява отклонения от общия състав на деликтната отговорност. Съгласно чл. 205 от АПК искът се предявява срещу юридическото лице, към чиято структура принадлежи органът, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. Съгласно чл. 2, ал. 1 от Устройствения правилник на Държавен фонд „Земеделие” фондът има качеството на юридическо лице. С настоящата искова молба се претендират вреди от действие на длъжностни лица от структурата на ДФЗ, изразяващи се в неоснователно начисляване на санкции за бъдещ период по подаденото от ищеца Общо заявление за единно плащане на площи с УИН 06/030709/23923 за кампания 2009г., следователно същата е предявена срещу легитимиран ответник.

Съгласно разпоредбата на чл.204, ал.4 от АПК, незаконосъобразността на действието или бездействието се установява пред съда, пред който е предявен иск за обезщетение

като в този случай е налице обективно съединяване на иск за обезщетение с оспорване по чл.257, ал.1 от АПК, регламентиращо възможността да се оспори бездействието на административен орган, когато задължението за съответното действие произтича пряко от нормативен акт.

При така очертанния характер на деликтната отговорност по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ и при наведените с иска доводи, съдът на първо място дължи произнасяне дали е налице незаконосъобразно действие на ответника, от което да са произлезли претендираните вреди в размер на 19 848.34лв.

Вредата е настъпила от действия на изпълнителния директор на ДФЗ, съответно от оправомощени от него лица и се изразяват в начисляване на санкция за бъдещ период по подадено заявление за единно плащане на площи за кампания 2008г. и удържането им от одобрената в пълен размер субсидия за следващата година- кампания 2009г.

По въпроса недължимо платена ли е преведената на ищеца субсидия за 2008г. поради деклариране на площи, недопустими за подпомагане и подлежи ли на санкциониране лицето за бъдещ период, спорът е решен с влязлото в сила съдебно решение по адм.д. N 5205/ 2010г., с което е отменен АУПДВ N 01-6500/13531 от 15.06.2010г. на ИД на ДФЗ за недължимо платената сума на ищеца в посочения размер . В последното са изложени подробни мотиви, доразвити и в решение по адм.д.N 4432/2011г. на ВАС относно допуснатите в хода на производството, в т.ч. и по време на извършената теренна проверка съществени процесуални нарушения и нарушения на материалния закон, обуславящи незаконосъобразността на извършените действия от страна на ДФЗ. Съдът намира, че не е необходимо тези мотиви да бъдат повтаряни отново. Следва да се има предвид обаче, че ищецът е информиран, че от оторизираната сума за подпомагане за кампания 2009г. е удържана санкцията за бъдещ период от кампания 2008г. С писмо с изх.N 02-0409/659 от 17.03.2010г. на заместник-изпълнителния директор на ДФЗ-РА. Това писмо няма характеристиките на индивидуален административен акт, а е само с уведомителен характер, за разлика от уведомителното писмо за извършена оторизация по подадено заявление за подпомагане.

в уведомително писмо за извършена оторизация по схемите и мерките за директни плащания с изх.N 2611 от 15.02.2011г., ищецът е уведомен, че за кампания 2009г. оторизираната сума е в размер на 24 091.79лв. , никъде не се споменава за наложена санкция, т.е. не е налице опосредяване между настъпилата вреда и незаконосъобразните действия. Ако в това писмо е упоменато, че се налага санкция ,то това би се явил акта, от издаването на който се претендира обезщетение за претърпяни вреди и в този случай като предпоставка за основателността на иска би била предварителното му обжалване и отмяна.

С цитираното писмо обаче ищецът е уведомен единствено, че общият размер на сумата, оторизирана му за кампания 2009г. е в размер на 24 091.79лв.

Независимо от това, по посочената от него банкова сметка е преведена сума в размер на в размер на 4 243.45лв. е преведена по банковата сметка на ищеца с платежно нареждане от 30.08.2011г., като е наложена санкция без наличието на годно правно основание- липсва влязъл в сила АУПДВ, липсва и влязло в сила уведомително писмо, което по своята същност е индивидуален административен акт.

Предвид изложеното, съдържащите се в исковата молба твърдения за вреди, причинени от незаконосъобразни фактически действия на административен орган при

и по повод изпълнение на административна дейност, изразяващи се в неоснователно начисляване на санкция за бъдещ период по заявлението за подпомагане за кампания 2008г. и в неправомерно извършеното прихващане на сумата в размер на 19 848.34лв. от оторизираната субсидия за кампания 2009г. в размер на 24 091.79лв. , в резултат на което на ищеца е преведена сума в размер на 4 243.45лв., са основателни и доказани.

За пълнота следва да се има предвид и следното:

Съдът приема, че в случая не е налице и законова норма която да допуска да бъде извършено прихващане с на практика несъществуващо задължение.

Съгласно приложимата норма на чл.58 от Регламент (ЕО) №1122/2009 ако по отношение на група култури площта, декларирана за целите на каквито и да било схеми за помощи, свързани с площи, превишава площта, определена в съответствие с чл.57, помощта се изчислява на основата на определената площ, намалена с два пъти установената разлика, ако тази разлика е повече от 3% или от 2 ха., но не повече от 20% от определената площ. Ако разликата е по-голяма от 20% от определената площ не се отпуска помощ, свързана с площи, за въпросната група култури. Ако разликата е по-голяма от 50%, земеделският производител бива изключен отново от получаване на помощ до сума, равна на сумата, отговаряща на разликата между декларираната площ и площта, определена в съответствие с чл.57 от Регламента, която се прихваща в съответствие с чл.5б от Регламент (ЕО) №885/2006 на Комисията. Разпоредбата на чл.5б „Начин на възстановяване” постановява, че държавите-членки уреждат всички неуредени задължения на бенефициера, установени в съответствие с националното законодателство, като ги прихващат от бъдещите плащания, които предстои да бъдат извършени от страна на разплащателната агенция, натоварена с възстановяването на дължимите суми, към същия бенефициер.

Както вече беше отбелязано, към момента на извършване на фактическите действия по прихващане, по отношение на ищеца няма установени по реда на националното законодателство задължения.

Няма спор, че в резултат на извършените незаконосъобразни действия, ищецът е претърпял имуществена вреда в посочения размер, т.е. размера на неправомерно удържаната сума.

Безспорно е и наличието на пряка и непосредствена причинно-следствена връзка между незаконосъобразните действия и реално претърпяната вреда, тъй като ищецът не е реализирал едно сигурно увеличение на имуществото си , конкретно със сумата в размер на 19 848.34лв. единствено и именно в резултат на незаконосъобразните действия на компетентни административни органи от структурата на администрацията на ответника.

Целта на производството за обезщетение по ЗОДОВ и АПК е да обезщети гражданите за вредите, настъпили вследствие на незаконосъобразни административни актове, действия или бездействия на администрацията и при наличие на всички елементи от фактическия състав на относимата законова разпоредба, исковата претенция е основателна и доказана и следва да се уважи в предявения размер. Основателна е и акцесорната претенция за присъждане на законната лихва върху главницата , считано от датата на предявяване на иска до окончателното изплащане на сумата.

Предвид изхода на спора и направеното искане в тази насока, на ищеца следва да бъдат присъдени направените по делото разноски, в размер на 1 110 лв., от които 10 лв.- държавна такса , 250лв.- депозит за ВЛ и 850лв.- договорен и внесен адвокатски

хонорар/ л.28/, който предвид своевременното направено възражение от ответника за прекомерност и изчислен съобразно чл.8 вр. с чл.7, ал.2 т.4 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от горното, Административен съд София – град, Второ отделение, 31–ви състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие”- Разплащателна агенция да заплати на П. А. П. от [населено място] сумата в размер на 19 848.34 лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди под формата на пропуснати ползи, произтичащи от незаконни действия на органи от администрацията на ДФЗ-РА, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие”- Разплащателна агенция да заплати на П. А. П. от [населено място] сумата в размер на 1 110лв./ хиляда сто и десет лева/, представляваща направените по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщенията до страните, че е постановено.

СЪДИЯ: